

Lovforslag nr. L 123. Fremsat den 5. februar 1991 af Bakholt (S), Jytte Andersen (S), Ole Vagn Christensen (S), Poul Erik Dyrlund (S), Hans Jørgen Jensen (S), Lissa Mathiasen (S), Lone Møller (S), Jan Petersen (S), Nyrup Rasmussen (S) og Taanquist (S)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tjenestemandspension

§ 1

I lov om tjenestemandspension, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 311 af 14. juni 1988, som æn-
dret ved lov nr. 383 af 13. juni 1990, foretages
følgende ændring:

I § 29 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Det efter stk. 1 og stk. 2 beregnede
samordningsfradrag reduceres med det beløb,
hvormed det overstiger 25 pct. af pensionen før
samordningsfradrag.«

§ 2

Loven træder i kraft med virkning for pen-
sionsudbetalinger vedrørende perioden fra og
med den 1. juli 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

De nuværende regler om samordningsfradrag for tjenestemandspensionister, der får social pension, har deres oprindelse i aftaler mellem staten og tjenestemændenes organisationer fra 1969.

Reglerne fungerer ikke tilfredsstillende, selv om det er lykkedes Socialdemokratiet i den foregående femårsperiode at få et flertal i Folketinget til at gennemføre væsentlige lempelser.

Bl.a. bortfaldt samordningsfradrag for ægtefællens indtægtsbestemte sociale førtidspension den 1. januar 1987, og samordningsfradrag for egenpensionistens indtægtsbestemte førtidspension samt ægtefællesamordningsfradraget bortfaldt generelt den 1. januar 1989. Desuden er gennemført en ændret regulering af samordningsfradraget, så det ikke kan vokse i hurtigere takt end tjenestemandspensionen.

Socialdemokratiet ønsker som udgangspunkt, at hele ordningen genforhandles.

En væsentlig indvending mod de resterende samordningsfradrag er, at de beregnes ud fra åremålet, hvor der er optjent pension, men ikke er afhængige af lønnen. Derved betyder samordningsfradraget en relativt større reduktion i pensionen hos tjenestemandspensionister, der har haft jævne lønninger, end hos dem, der har haft høj løn, og det betyder allerstørst relativ nedsættelse af pensioner til efterlevende ægtefælle.

Derfor foreslås i dette lovforslag, at der fra den 1. juli 1991 indføres et loft over den andel, som samordningsfradraget kan udgøre af den enkeltes tjenestemandspension.

Der foreslås foreløbig et loft på 25 pct., men Socialdemokratiet er i overensstemmelse med tidligere tilkendegivelser indstillet på en yderligere reduktion ned mod 20 pct. i løbet af 1993-94, hvis udgangspunktet til den tid fortsat er det nuværende beregningssystem for pension og samordningsfradrag. Det er dog som nævnt Socialdemokratiets håb, at der i mellemtiden er forhandlet et nyt regelsæt.

Samordningsfradraget udgør (i 1990-tal) ved maksimal anciennitet 28.100 kr. for samgifte og 30.700 kr. for andre tjenestemandspensionister.

For en efterlevende ægtefælle til et postbud med udbetalt tjenestemandspension efter samordningsfradrag på godt 48.000 kr. betyder forslaget en årlig forbedring på ca. 11.000 kr. i den udbetalte bruttopension.

For en pensionist, der har haft løn som postbud, reduceres samordningsfradraget med ca. 1.100 kr.

Det er således åbenbart, at det i første række er efterlevende ægtefæller efter tjenestemandspensionister med forholdsvis lave lønninger, der hjælpes med dette første skridt til reform af samordningsfradraget.

I finansåret 1991 er bruttoudgiften, såfremt lovforslaget vedtages, ca. 15 mio. kr. og på årsbasis 30 mio. kr. Halvdelen af udgiften vedrører staten, resten den øvrige del af den offentlige sektor.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Fra den 1. juli 1991 indføres et loft over den andel, som samordningsfradraget kan udgøre af den enkeltes tjenestemandspension. Loftet foreslås fastsat til 25 pct.